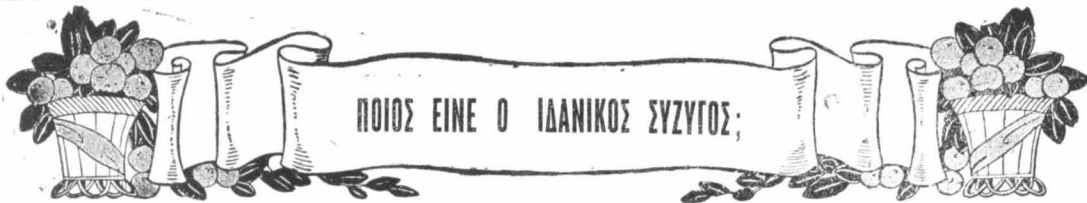

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ. — ΟΧΙ ΠΛΟΥΣΙΟΣ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΚΑΙ ΦΤΩΧΟΣ. — ΟΧΙ ΩΡΑΙΟΣ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΚΑΙ ΑΣΧΗΜΟΣ. — ΨΗΛΟΣ ΚΑΙ...ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ !... — ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ...ΜΑΓΕΙΡΟΣ !... — ΚΑΙ Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΠΕΝΕΡΟΛΟΓΙΑ !...

Η'.

Ίδού και σήμερα συνέζητα τών άπαντήσεων τών άγαπητών μας άναγνωστών στο ερώτημα τού «Μπουκέτο» περί τού ιδανικού σύζυγου.

Η δὲς ΤΑΤΙΑΝΑ Γ. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ (Π. Φάληρον), μᾶς γράφει :
'Άγαπητό «Μπουκέτο». Βρίσκω θαυμασία τήν ιδέα σου νά σοῦ γράψουμε πῶς σκεπτόμεθα τόν ιδανικό σύζυγο. Κατά τήν γνώμη μου, λοιπόν, ιδανικός σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος πού θ' άγάπησῃ ἡ καρδιά μου. Άδιαφορῶ δέ ἂν θά εἶνε ὡμορφος ἢ ἀσχημος, πλούσιος ἢ φτωχός, κλπ. "Ένα μόνο θέλω : Νά μ' άγαπά ὅσο θά τόν άγαπῶ.
Μέ ἐκτίμησι
Τατιάνα Γ. Γρηγοράκη

Η δὲς Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ μᾶς άπαντά :
'Κατ' ἐμέ, ιδεώδης σύζυγος εἶνε ὁ μέτριος καθ' ὅλα. 'Ο πού εὐτυχισμένος γάμος εἶνε ἐκεῖνος πού ταιριάζουν οἱ χαρακτήρες. Γιατί ; Διότι ἡ εὐτυχία προέρχεται ἐκ τῆς ἀμοιβαίας συμφωνίας καί τῶν δύο συζύγων. — Δ. 'Ελευθεριάδου

Η δὲς Α. ΠΕΦΑΝΗ (Άθήναι), μᾶς γράφει :
'Ιδανικότερος σύζυγος, κατά τήν γνώμη μου, εἶνε ἐκεῖνος πού θά άγαπήσῃ, γιατί μόνο ἡ άγάπη εἶνε ἐκείνη πού μπορεῖ νά ξερουδερῶσῃ τά ἐλαττώματα ἐνός ἀνθρώπου καί νά μᾶς τόν παρουσιάσῃ τέτοιον, πού νά μᾶς φαίνεται ιδανικός.
Α. Πεφάνη, ὁδός Μεσογείων

Η δὲς Σ. Ν. Β. (Άθήναι—Κολονάνα), μᾶς γράφει...Έξω ἀπό τά δόντια, ἔπισης καί ὀλίγον... Έξω λογικῆς :
'Άγαπητό «Μπουκέτο». Κατά τήν γνώμη μου δέν ὑπάρχει ιδεώδης σύζυγος, ἀλλά ἰδεώδεις σύζυγοι. Καί ἰδεώδεις σύζυγοι εἶνε ἐκεῖνοι πού εἶνε πλούσιοι, ἔχουν πολὺ καλή ἀνατροφή, εἶνε καλοντυμένοι, ὠραίοι, δυνατοί καί ἠλιθιοί. 'Ως πρὸς τόν εὐτυχέστερον γάμον, εἶνε ἐκεῖνος πού καταλήγει ἐνωρίτερον σέ διαζύγιον. Διότι ἔτσι μόνον αὐτῇ τῇ περιπέτεια ἔχει πολλὰ άγαθά καί ἐλάχιστα βάσανα !...
Μέ εὐκρινείαν.
Σ. Ν. Β.

Η δὲς ΤΑΣΙΑ ΡΑΚΣΕΒΙΤΣ μᾶς άπαντά :
'«Μπουκέτο» μου,
'Ο ιδανικός σύζυγος γιά μένα εἶνε : "Ενας ἄνδρας πρῶτα—πρῶτα ὡμορφος στά μάτια μου. Πολλοί πιθάνον τά ξένα μάτια νά τόν βλέπουν στραβῶ, μεταρᾶ ἡ μέ κατεθσμένα χεῖλια, μαῦρο ἡ αὐτάρᾳ. Δέν ἔχει σημασία. Φτάνει ἐγῶ νά τόν βλέπω ὡμορφο. Νά εἶνε λίγο ψηλότερος ἀπό μένα, ὅς εἶνε καί καμπούρης ! Νά μὴν εἶνε πολὺ πλούσιος, γιατί θά εἶνε ἡ σπάτολος ἡ ταιγκουῆτος ὡς σύζυγος, μέ ὄχι καί φτωχός, γιατί μού χαλάει τά γουστῶ ἡ φτώχεια. Καλύτερα νά ἔχῃ ἕνα παγιο εἰσόδημα κάθε μήνα, γιά νά μού δῖνῃ ἐμένα—σάν ἕτερο ἡμισὺ του—τά μισά, νά κάνω τουαλέτες, δεξιώσεις καί κεντήματα, καί τά ἄλλα μισά νά τά διαθέτῃ γιά τροφή καί λοιπά ἔξοδα τού σπιτιού, καί ὅτι περιουσίαι καί ὅτι ἔκτακτο νά χρησιμοποιήται γιά τὸ δικό του λοῦσο. Νά φροντίζῃ ὁ ἴδιος γιά τὸ σπιτί. Νά μὴν γκρινιάζῃ. Νά ἔξῃρ λίγο ἀπό μαγειρικῆ, γιά νά μέ βοηθῇ ὅταν ἔρχεται σὸ σπιτί καί δέν ἔχω ἀκόμη ἀνάψῃ τῆ φωτιά. Νά μὴ θυμῶν. Καί ὅταν λείπω ἀπό τὸ σπιτί, νά μὴ κορτάρῃ μέ τίς δολές τῆς γειτονιάς. Γιατί ἐγῶ σὸ σπιτί μου δέν θέλω τέτοια ὑποκειμενα. Στά κέντρα νά μὴ πηγαίνῃ, ὅταν δέν πάω μαζί του καί γῶ. Νά μὴ καννίζῃ περισσότερο ἀπό μένα καί νά μὴ μεθάῃ ποτέ, γιατί ἂν μεθῶ καί γῶ, ποῖός θά μᾶς πηγαίνει σπιτί ; Νά μὴ ἔχῃ μαμά, γιά νά μου λείπῃ ἡ πεθερά ἀπό τὸ κεφάλι μου, μέ τῆ μαμά μου ν' άγαπά σάν δική του καί νά μᾶς κάνῃ τά ἔξοδα ἕνα ἡμίση τού καλοκαριου γιά ταξεῖδι ἀνασυλῆς, μένοντας ἐκεῖνος στήν πόλη βουλεύεις του καί γράφοντας λεπτομερῶς κάθε μέρα τὸ ἡμερολόγιο τῆς ζωῆς

του, γιά νά ἐλέγχωνται αἱ πράξεις του στήν άπουσία μας. Νά μ' άγαπή, νά μέ λατρεῖ, νά μέ μὴν τὸ φανερών σάν μικρὸ παιδί. Καλύτερα νά ἔξωσῃ τὸ ἐρωτικό του πάθος σέ ξύλο, παρά σέ χᾶδια καί φιλία, πού θά μέ κάνουν νά τόν συχαθῶ, ἐνῶ ἄλλοῶς δέν ὑπάρχει τέτοιος φόθος. Νά μὴ μου κουβαλάῃ φίλους σὸ σπιτί, γιατί μπορεῖ νά γίνω βούλα τους ἡ φιλεναδίτσα τους, δέν ἔξῃρ ! Ποῖός παίζει μέ τίς καρδιές ; Καί ὅταν ἔχω βίζιτες ἐγῶ — ἄνδρες ἡ γυναῖκες — νά φεύγῃ ἐκεῖνος μακρῶς, γιατί μπορεῖ νά ἔχουμε σκηνές ἀντιζηλίας. Νά μὴ μού γυρεῖ τὰ παιδιά, γιατί εἶνε βάσανο ἡ ζωῆ τους καί θά μέ περιορίζουν. Τέλος, νά μὴ μού ζητήῃ φῶς στήν κρεθῶσσοτόκαμαρα τίς νύχτες, γιατί... Μέ τέτοιο τέλος πάντων σύζυγο πραγματικά μπορῶ νά περᾶσω ὅλη μου τῆ ζωῆ παντρεμένη καί εὐτυχισμένη. Θά μού εἶνε πάντα βοηθός καί σύντροφός μου, ἀρωγός στίς μικρούλες μου ἀπαιτήσεις καί σὸ κᾶτω—κᾶτω, δέν θά νοιάθω κούρασι ἀπό μία τέτοια συζυγική ζωῆ, καί ἂν ἐκεῖνος κουρασθῇ—σημειῶστε πῶς πρέπει νά εἶνε πολὺ ὑπομονητικός—πρέπει νά κινή πάντα ὑπομονῆ, γιά νά εἶνε πάντα...ὁ ιδανικός σύζυγός μου !...

Τασία Ράκσεβιτς

Η δεσποινίς Ράκσεβιτς εἶνε πολὺ ἀπαιτητικῆ. Θέλει τόν σύζυγόν της, τόν ιδανικό σύζυγο, λιγάκι...ρηματό ! Νά ντύνεται, λέει, ὁ ἴδιος καί νά κινή λούσα, ἐργῶν περισσότερον χριματια. Κι' ἂν δέν περισσεύουν ; Τι θά φορέσῃ ὁ ἄνδρας ; Τριζῖνον σάκων ; Τόν θέλει καί λιγάκι μάγειρο ! Καί ὀλίγον...τιγλόν ! Ἀλλά, δεσποινί, άγαπητῆ δεσποινί, πού τά γράφετε τόσο πιάντικα, αὐτός δέν εἶνε σύζυγος πού, εἶνε...ζαχαρώδης, ζαχαρώδης, ταιριῶς, πᾶσις...καί ἄλλα τᾶ εἶς ὅσοι καί ὀλίγον γαμομένους ἔξ ἐνώτος !...

Η δὲς ΑΣΠΑ (Ν. Φάληρον), μᾶς άπαντά :
'Άγαπητό «Μπουκέτο»,
Ξαπλωμένη στή βεραντοῦλα τού μικροῦ μας σπιτιού, πού κατά καλή τύχη βρίσκεται σὸ Φάληρο, διαβάζω τὸ «Μπουκέτο», τόν άγαπημένο σύντροφο στίς ὥρες τῆς μοναξίας μου. Τὸ ὄλοιομο φεγγάρι πρόσβαλε ἀργά—ἀργά πίσω ἀπό τόν ὕμηττό, στὸν ὀλοκάβαρο οὐρανὸ τῆς Ἑλλάδος μας, καί ἡ γαλήνιος θάλασσα δέχθηκε τίς ἀσημένεις ἀχτίνες του μέ ἀνατριγίλα. "Ένα κοματάκι ἀπαλό ξεκίνησε κι' ἔσθυσε στὰ βοτσοσκάνια τῆς ἀκρογιαλίας καί πάλι ἀπόλυτῃ γαλήνῃ καί ἀκίνησια... Μιά δολοευκῆ βαρκούλα μ' ἀνοιγμένα πανιά, γλάρος πελώριος, σκίζει τήν ἀσημένια θάλασσα, ἀργά, ράθυμα, κι' ἕνας νέος μέ μιά νέα φαίνονται ἀγκαλιασμένοι μέσα σὸ ἄπλετο φῶς τού φεγγαριού. "Άβελια περνᾶ ἀπό τὸ νοῦ μου ἡ σκέψῃ : Εἶνε, ἀραγε, εὐτυχισμένοι ; Ἡ ἄπειρη ὡμορφιά τῆς δολοφωτῆς αὐτῆς νύχτας μέ παρέσυρε σέ γλυκοῦς ρεμβασμοῦς καί σέ σκέψεις, πάνω σὸ ἐρωτήμά σας γιά τόν ιδανικό σύζυγο. Ἀλήθεια, στὰ τόσα ὡμορφα πράγματα, πού βρίσκει κανεὶς σὸν άγαπητό «Μπουκέτο», τὸ ἐρώτημα αὐτό εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐπίκαιρα καί ἐνδιαφέροντα. "Ποῖός εἶνε ὁ ιδανικός σύζυγος ; » Μά ἕνας ἄνδρας τουλάχιστον δέκα ἰδανικά μεγαλύτερος μου καί λίγο ψηλότερος, καστανός ἡ ξανθός, δέν ἔχει σημασία, φτάνει νά εἶνε καλόκαρδος, ευγενικός, χαριτωμένος. Ὠραῖος ; "Οχι ἡ ὡμορφιά ταιριάζει στίς γυναῖκες πού πολὺ. Τόν προτιμῶ μέ ἀδρά χαρακτηριστικά, ἀνδροπρεπῆ καί ὑπερήφανο, μέ θέλησι καί πείσμα γιά μιά ἀνοδο στῆ ζωῆ. Πλούσιο ; "Οχι, οἱ πλούσιοι δέν εἶνε πιστοί σύζυγοι. 'Ο πλοῦτος ἀνοίγει κάθε γυναῖκα ἀγκαλιά καί σπᾶρνει στήν ἄπιστία. Μιά καλή θέσι σέ μιά ἐπιχείρησι ἡ σέ μιά ἔταιρεία, μέ εὐρὸ μέλλον, μού ἀρκεῖ. Μιά μικρῆ περιουσία, πού σιγά—σιγά ἐδημιούργησε μόνος του ἀπὸ τίς οικονομίες του, εἶνε τὸ καλύτερο θεμέλιο, ἡ βᾶσις μιάς εὐτυχισμένης ζωῆς. "Ο ἄνθρωπος πού εἶνε οικονομός ἀπὸ ἐλευθέρου, ὡς σύζυγος θά εἶνε πού λογικός καί πού οικονομός. Χωρίς οικονομικές ὑποχρεώσεις θά ἦτο προτιμότερος, καί πάντοτε γελαστός καί χαρούμενος. Νά ὄλη

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ή εύτυχια του γάμου και της ζωής. Δυο καλές και άφωτισωμένες καρδιές, σε μία ώμορφη λουλουδένια φωλίτσα, να ή επιτυχία ενός καλού γάμου, να ή εξασφάλισης μιάς ευτυχισμένης ζωής.

***

Η δίσ ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΛΑΜΠΙΚΟΥ (Καθηγήτρια, Πειραιώς) μάς γράφει :
Κύριε Διευθυντά. Πρό ήμερών, διαβάζοντας το «Μπουκέτο», δλωσ τυχαίως έπεσε το μάτι μου στο έρωτήμά σας «Ποίος είναι ο Ιδανικός σύζυγος». Σας βεβαιώ ότι κατ' αρχάς έγέλασα, κάπως έπιπόλαια βεβαίως, αλλά κατόπιν, όταν σκέφθηκα ώριμότερον, έννόσηα την σοβαρότητα του τιθεμένου έρωτήματος. Διότι έσκέφθηκα πώς πραγματικώς έχουν τά πράγματα στη σημερινή διεφθαρμένη κοινωνία, στη κοινωνία που μάς ένθυμιζει την Προχριστιανική εποχή, που ή γυναίκα δέν ήτο παρά άπλοον μέσον της έκπληρώσεως των έπιθυμιών του άνδρος. Όφελιω λοιπόν να δηλογήσω ότι το όνειρον τουτο, πράγματι ύφίσταται εις όλων των κοριτσιών τάς ψυχάς, όχι όμως, πιστεώσασθε το άκραδάντως, όπως έπρεπε να υπάρχει εις μίαν παρθενική, άγνην ψυχήν. Έπιθυμούν το άρρεν, αλλά μόνον από άποφωας σωματικής άπολαύσεως. Το ίδεώδες της γλυκειάς θαλπωρης του σπιτιου εξέλιπε, ή ιδέα της τεκνογονίας, δηλαδή ο κύριος σκοπός του γάμου, παρερμηνεύθη και άντικειμενόσθη διά των μοντέρνων πλάκ και έσπεριδών και άνοουσιών αυτοκτονιών έλλειψει των...άναγκαίων! Λοιπόν, υπό τιαύτας συνθηκάς, πιστεύω ότι ο Ιδανικός σύζυγος παραμένει, τουλάχιστον επί του παρόντος, αυτό δυνατό τις να διαπιστώσει έξ όλων των στατιστικών των γάμων και διαζυγίων όλων άνεξαιρέτως των κρατών, μόνον όνειρον και έλλιπίς άνεκπλήρωτος. "Αρα, υπό τιαύτας συνθηκάς, δυσκολεύομαι κάπως να άπαντησω, διότι φοβόομαι μόνως άπαντησω μόνον και μήνον έξ έπιθυμίας να έκφράσω κα δημοσίαι την γνώμη μου, ως άναρμόστον και άπρεπή προς τάς σημερινάς άπαιτησεις του δυστυχούς μεταπολεμικού κοριτσιου, το όποιον έμαθε μόνον να σχεδιάζει και ούδέποτε να κατασκευάζη. Τέλος, διά να ίκανοποιήσω την περιέργειαν των φιλιτών άνανγνωστριών, λέγω ότι εάν θά ήδυνάμην να συλλάβω την ύπαρξιν του σημερινου Ιδανικού άνδρος, θά έλεγα ότι ήθελα να είνε μορφώμενος και από καλό σπιτι και αξιοπρεπές. Τόν ήθελα επίσης κατά τί μεγαλειτερόν μου, με σώμα ευθύστενός, ύψηλον, έργατικόν, τίμιον, τακτικόν και εύσενηθιδον. Τά λοιπά, τρίχωμα, ώραίότης, όφθαλμοί, κλπ., τά θεωρώ παιδαριώδη. Υποθέτω λοιπόν πως όταν ένας άνδρας συγκεντροί όλα τά άνωτέρω, θά είνε ο καλύτερος και εύτυχέστερος και στήν κοινωνία και στον έαυτόν του, και εις την οικογένειάν του.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

"Όπως εις σειράν φύλλον έγράψασαι, έκ των άπαντήσεων των άναγνωστριών μας στο έρωτήμα του «Μπουκέτου» : «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;», θά βραβευθούη ή πέντε επιτυχέστερη. Η 1η έπιτυχία άπάντησης θα πάρη ως βραβείο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΡΩΜΑ (Ευρωπαϊκό), αξίας 400 δραχμών, και το δικαίωμα ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝ δωρεάν, στο Κομμωτήριον του κ. Χαμαράκη. Η 2α ΕΝΑ ΡΟΥΖ ΧΑΙΛΕΩΝ, αξίας 175 δραχμών και ΔΥΟ ΜΙΖ-ΑΝ-ΠΛΙ, έκ του κ. Χαμαράκη. Η 3η ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Ευρωπαϊκής), αξίας 150 δραχμών. Η 4η θά δικαιούται επίσης ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝ δωρεάν στο Κομμωτήριον του κ.Χαμαράκη.Και ή 5η θά πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ μεταξωτή. Έπίσης θά δημοσιευθούη ή φωτογραφία των Δίδων που θά βραβευθούη.

Παρακαλούμεν επίσης τάς άγαπητάς άναγνωστριάς μας όπως άπαντηού σαφώς, όχι πολύ έκτενώς, και όπως καθαρογράφοι. Τέλος, τάς παρακαλούμεν όπως σημειώσουν στη γωνία του φακέλου της άπαντήσεως των τί λέξι «ΚΑΜΠΑΝΙΑ».

Μετά τίμησ. Πηνελόπη Λαμπικου, Καθηγήτρια

***

Η δίσ Ε. Μ. (Αμανού 8 Β. Παγκράτι), μάς γράφει :
Άγαπητό «Μπουκέτο». Το θέμα σου είνε πάντα έπίκαιρον, αλλά δύσκολο επί της σημερινή υλιτικής εποχή. Πάντως, μ' ήρέσει το έρωτήμα σου και σου άπαντώ, σύμφωνα με την γνώμη μου. Έν πρώτοις, από άποφωας σωματικής, τον θέλω ύψηλον, εύπλοστον και με άνδρική κατατομήν. Δέν με ένδιφερόν όμως τόσοον αυτά, όσον ο χαρακτήρας του ατόμου. Θέλω να είνε μορφώμενος, εύαριστος συζητήτης, τρυφερός. Έάν ως άνθρωπος έχει μερικά μικροελαττώματα, να έχη το γνώθι σαυτόν και να προσπαθή να τά διορθώση, όπως έξ άντιθέτου και εύγα θά κάνω το ίδιο. Διότι όταν έκαστος άναγνωρίζει τά σφάλματά του και ύποχωρεί άμοιβαίως, δέν ύπεισάχεται στο σπιτι ή άσυμφωνία των χαρακτήρων, που ύποσκάπτει έκ θεμελίωη την οικιακήν άρμονία και διαλύει έπομένως την οικογένειαν. Άν ύποσπεί λοιπόν ότι θά βρω έναν τέτοιον σύντροφον, τον θέλω για να ζήσω φυσικά εύτυχισμένη, αλλά κυρίως για να δημιουργήσω μίαν ύγια οικογένειαν, της οποίας ζωντανόν παράδειγμα θά είνε ή άρμονία και ή εύθύτης των χαρακτήρων μας.
Ε. Μ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντήσεις.

—Σ' ένα γείμα, το όποιον παρέθεσε στη Στοχόβλη ο έξερεινητής των Πόλων καθηγητής Αίντιπεργκ, μεταξύ των άλλων σφιδρίστρες και κρέας, το όποιον προεχόταν άπο ένα προστόριο κα μαμαρόν.
—Το μργαθίριο αυτό παρέμεινε θαμμένο άνα αναλόκοτο μέσα στους αιώνους πάγους εδώ καί 10.000 χρόνων !
—Μολαταύτα, όλοι οι καλεσμένοι βότταν το πρωτόγονο αυτό κρέας νοστιμώτατο !
—Μερικά μίλια μακρυνά από την πόλι Σκών, της Νέας Ουάλλιας, ο φυσιοδίφης σέρ Έντγουορθ άνακάλυψε ένα πελώριο άπολιθωμένο δένδρο, ήλικίας 200.000.000 χρόνων !
—Το ύψος του δένδρου αυτού είνε 86 μέτρα !
—Η διάσπομος Άμερικανής συγγραφέας Έλεν Κέλλερ είνε κοκράλαλη !
—Στ' Λονδίνο, κάθε μέρα, οι πόλισται άποκλείουν ένα μικρό τιήμα της πόλεως, από το όποιον άπαγορεύουν την είλευση τουχορτόφρον.
—Στούς δρόμους αυτού του τιμήματος συγκεντρώνονται όλα τά παιδάκια και παίζουη, χωρίς τόν κίνδυνο να διαμελισθούη.
—Το μυστικό, το όποιον ύπηρεχε ως τώρα στον ήχο των βολιών, τά όποια είναν κατασκευαστά εις περιόχουη Ιταλοί Στρατιωτικούς και Άιάτι, άποκαλύφθηκε τελευταία, χωρίς στις άκτινες X.

—Με τη βοήθεια λοιπόν, των άκτινων αυτών, άπεδείχθη ότι ή τελειότης του ήχου των περιφώνων Ιστορικών βολιών δέν όφείλεται στο θεορκία τους, ούτε στο...πείρασμα του χρόνου, αλλά στην έπεξεργασία του ήχου του.
—Μιά έμφάνεια έδατος πάχους 2 1/2 πόντων και έκτάσεως ενός στρέμματος, γράφει 101 νόονους.
—Με τόν έρχομο του χειμώνα, στο Όνταρο των Ήνωμένων Πολιτειών, έγιναν έλλογες για την άνάδειξη διοικητικού συμβουλίου της περιεργής έλεσης των Συναχθένων !
—Πρόδωρος της έκκεντρούς αυτής λέσχης έξελεγη πανηγυρικά κάποιος Α. Ε. Χαρρς, ο όποιος κατάφωτος να γιενιστή τόσο σφοδρά, ώστε τά ματογνάμια του πετάχτηκαν τρία μέτρα μακρυνά !
—Στη Νέα Υόρκη ή γυναίκες άρχισαν να βάρουν τ' αυτά τους ρόδινα, όπως ακριβώς βάρουν και τά χείλη τους.
—Στο Σιάγκο έδημοσιεύθη πρό ήμερών στις περισσότερες έφημερίδες ή παρακάτω καταληρητική άγγελία ενός κατενθουσιασμένου συζυγίου :
«Έγχαριστώ θεατά τον άγνωστο λαοπόδη, ο όποιος ειχε την έπιτην να κλέψη της γυναίκας μου τό ρολόγια, πούγε περασμένο με κα άποιδίτσα άπ' το λαμό της. Το ρολόγι αυτό, το όποιον ήταν στο κέντρον ακριβώς του άνοητου κορσά, τά προκαούσε και σκανδαλίζε τά βλέμματα των διαβατών και ειχε γίνει άφορητή ζηλοτυπία άναματαξού μας. Έυχαριστού λοιπόν θά ήθελα να γνωρίσω τόν κλέφτη και να του σφίξω το χέρι. Κατόφωσε μέσα σε λίγα λεπτά να κάνει, δτι εγώ δέν μπορούσα να κάνω επί τρία χρόνια !»
—Σε μά πόλι της Δανίας ένα παραπλανημένο μελίσσι διέκοψε την κυκλοφορία των τραίμ στην πιο κεντρική άρτηρία της πόλεως.
—Το μελίσσι αυτό — άρκετά πολυάριθμο — ειχε εγκατασταθή πάνω στις σιδηροτροχιές — και δέν έννοούσε με κανένα τρόπο ν' άπομακρυνθή.
—Επιτέλους κάποιος από τούς περιεργούς σκέφθηκε να καταβρέξη τίς έπινοες μελίτσες και έτσι, τρομοκρατημένες από την ψυχρολοία, έπέταξαν μακρυνά από τίς γραμμές, πάνω σ' ένα δένδρο, που βρισκόταν εκεί κοντά.
—Κατ' αναλογίαν, σ' όλο τόν κόσμο εκδίδονται κάθε μέρα τέσσερες νέου τύπου γραμματοσήμεν.
—Κάθε χρόνο ή Ευρώπη τυπώνει 542 νέου ειδους γραμματοσήμεν.
—Τελευταία στο Πεκίνο, την πρωτεύουσα δηλαδή της Κίνας, διέκοψε την έκδοσί της ή έφημερίς «Πεκιν Μάος». —Το πρώτο φύλλο αυτής της έφημερίδος έξεδόθη εδώ καί 1.534 χρόνια, όταν αυτοκράτορας της Κίνας ήταν ο Τιν Κουάν Τένγκ, ο όποιος θεωρείται και ο έφευρέτης των τυπογραφικών στοιχείων.
—Η «Πεκιν Μάος» έξετυπώτο τότε πάνω σε κίτρινο μεταξωτό έφασμα !..

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ